

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Trộm Kỳ Tài

(1)

Đêm ý sau bữa chơi phò định kỳ, Trung Tướng lang thang một mình buồn điều chịu được. Muốn rủ một con phò về ngủ cùng đừng nghĩ xót tiền bởi súng ống cũng đã cạn mẹ hỏa lực, thế là ghé qua quán ốc mút Mụ Béo, tính ngồi giết cơn buồn tới lúc hết mẹ nó buồn thì thôi. Lưu ý tên riêng chỉ có tính chất minh họa và không nhất thiết khác tên thật.

Nhắc lại, chủ quán này là Mụ Béo, nguyên phò cỏ giải nghệ, giờ kiêm nhiệm bán ốc mút và chăn phò bèo. Phò bèo là con mẹ gì? À là phò cỏ sắp nghỉ hưu, có nơi gọi phò già, tầm tuổi 45-50, giá thị trường lúc bấy giờ 20 ngàn đồng một ịch, kém hai lần so với phò cỏ, và kém bốn lần so với phò công nghiệp. Lưu ý các con số có thể chênh lệch đôi chút so với thực tế, lâu lâu quên mẹ.

Tại sao Trung Tướng chọn quán Mụ Béo? Chả phải vì Trung Tướng thân quen gì Mụ, mà vì giang hồ hay phét lác về đám phò bèo của Mụ mỗi khi chạy xe ngang, rằng bọn đó đôi lúc giá hạ còn một bánh xà phòng một ịch, hoặc mua một ịch biếu một ịch, đại khái thế.

Tất nhiên Trung Tướng chả khát ịch tới nỗi tham con phò bèo giá nửa bánh xà phòng, mà, như đã bầu, buồn quá thì kiếm chỗ ít buồn mà thò chim vào, liền ông thẳng chó nào chả vậy.

(2)

Mụ Béo đang ế hàng, cả quán có nhón thằng Sinh Viên cặm cùi mút ốc nhắm điệu. Trung Tướng điều biết thằng này, dưng cứ gọi bừa nó là Sinh Viên. Điều gì, bi giờ đụt nhất sinh viên, còn tuyền ông to bà nhón. Quả mặt nó bần bần hút ốc như thể bú sâm liếm yến thể, không sinh viên thì cái mẹ?

Trung Tướng gọi hai đĩa ốc vặn, một cút điệu cỏ, hai cái kẹo lạc, một quả cóc ương, rồi lẩn thần giết buồn. Đời đều, chơi phò xong là bế tắc. Điều hiểu làm cách mạng thì có vui không, chứ điều làm cách mạng thì buồn điều chịu được.

Bổng dưng thằng Kỹ Sư vào quán. Trung Tướng điều biết thằng này, dưng cứ gọi bừa nó là Kỹ Sư. Điều gì, bi giờ mặt nhất kỹ sư, còn tuyền triệu phú tỷ phú. Quả mặt nó nhờn nhờn ngời quán ốc vênh vang như thể ngời nghị viện thể, không kỹ sư thì cái mẹ?

Kỹ sư gọi một cút điệu cỏ, không kẹo, không cóc, và đương nhiên điều gọi ốc, rồi thu hai cẳng lên ghế, nhắm điệu sông.

Mụ Béo bầu, Kỹ Sư, mày mang điệu về nhà uốn nhé, cho chị bán hàng.

Kỹ Sư giả nhời, bà này hăm, điều ai đuổi khách như đuổi bò, thằng này xin cái điệu gì của bà hử?

Mụ Béo cười cười, ừ, dưng mày ngời thể, gái nó kinh, chị điều bán chác được.

Kỹ Sư bầu, thấy con phò mẹ nào, bà tuyền huyên thuyên, hỏi tôi đụt vòm trên 27 Cầu Tôn, tôi mới thằng Thốc Dái, mới thằng Cứng Đít, mới thằng Buộc Bổng, mỗi thằng một Dim một phò..

Kỹ Sư bắt đầu kể lể.

(3) Chiện của Kỹ Sư

Nhà 27 Cầu Tôn, sau đây ta sẽ gọi là Nhà Tôn cho tiện, chuyên nghề ghi đề, thuộc hàng đại phú. Khi quần chúng lấy xe đạp tư bản làm thước đo độ giàu, thì Nhà Tôn có 2 con Bô Giô Phớt. Khi quần chúng lấy đầu vi-đê-ô màn hình ti-vi màu làm tiêu chí quý tộc, thì Nhà Tôn có 2 quả Xa Nơ Nhựt. Ngoài vậy, Nhà Tôn luôn có bàn là, quạt máy, thậm chí tủ lạnh. Con cháu Nhà Tôn dân xì-líp dẹt, dép tông Lào. Bố Nhà Tôn uống Bia Ken, hút Ba Số. Mẹ Nhà Tôn sáng nào cũng ăn miến, mới cả phở, mới cả bánh đa cua hai bát liền. Đại khái thế, giàu ứ hự điều nào tả xiết.

Giàu quá giàu, nên Nhà Tôn phải đồng thời là mục tiêu của giang hồ và của trung ương. Giang hồ muốn cướp của Nhà Tôn chia cho giang hồ, còn trung ương muốn tịch thu của Nhà Tôn chia cho Không Ai Sất. Đồng chí Không Ai Sất là thằng mẹ nào? À đây là một cái tên nhạy cảm, ta sẽ gỡ lại dịp khác.

Từ nhiều năm trung ương kiên trì vạch kế hoạch tấn công Nhà Tôn, dựng tuyến vấp phải những trở ngại chiến lược, tỷ như tự dựng đồng chí trưởng tỉnh công an lên cấp, hoặc tự dựng đồng chí trưởng quận công an chuyển công tác, hoặc tự dựng đồng chí trưởng phường công an về hưu. Khi chẳng có đồng chí lãnh đạo công an nào lên cấp, chuyển công tác, hay về hưu, thì lại có một lãnh đạo bên viện kiểm soát về hưu, chuyển công tác, hay lên cấp. Lúc cả công an, kiểm soát, tòa án hanh thông trơn truội, thì dùng phát đồng chí bí thơ mắc tội hủ hóa, mất mẹ nó chức.

Giang hồ tất nhiên điều dám tranh giành mẹ gì với trung ương. Dưng thỏ ngon lồ lộ, hai sói đói cùng vờn, mà sói nhón lại chốc chốc mót đái ngựa mông điều quyết tâm hành sự, thì sói bé phải đợp trước vậy.

Phương án đột kích Nhà Tôn của giang hồ do chính Kỹ Sư phác thảo.

Một giờ sáng ngày G tháng G năm G, giang hồ gồm Kỹ Sư, thằng Thốc Dái, thằng Cứng Đít, thằng Buộc Bống, bốn thằng chạy bốn con Dim

màu đỏ đun, chở bốn con phò ăn bận như tiểu thư, tiếp cận cửa trước Nhà Tôn. Ngoài Kỹ Sư là trí thức, ba thằng giang hồ còn lại đều là quân đao kiếm võ biên, điều biết cái điều gì.

Xạch xạch xạch ba phát thằng Thốc Dái rút kìm cộng lực cắt liền lúc ba ổ khóa cửa sắt xếp Nhà Tôn ngọt như Mụ Béo vật càng tôm. Thằng Cứng Đít mới thằng Buộc Bổng kéo xoẹt hai phiến cửa. Kỹ Sư tọt vào Nhà Tôn, mò công tắc, bật toẹt đèn.

Vừa lúc ba đồng chí cơ động tuần tra cỡi một con Dim trời tối. Đồng chí cầm lái đạp số về mo, dẫn máy rú phát theo đúng phong cách công an giang hồ, bô gáy ròn rã ấn tượng, rồi đồng chí chống chân xuống hè, bầu đồng đội, này bọn này làm mẹ gì thế?

Kỹ Sư tung tung chùm chìa khóa, nháy ra vồn vã, a anh Tuấn, vào làm chai Ken đề.

Một đồng chí cơ động giả nhời, Tuấn đâu Tuấn, anh mày Tiến đây.

Kỹ Sư cười tóe, đại ca, em quên mẹ, hơi xin xin, mấy đại ca uốn cả bọn em chút chút đề.

Đồng chí tên Tiến hát hàm, chúng mày chơi cái mẹ gì nửa đêm xay xin?

Kỹ Sư gọi, Buộc Bổng, mày đem anh ba chai Ken đây. Thằng Buộc Bổng mò tủ lạnh Nhà Tôn, mang cho Kỹ Sư ba chai bia Ken Xanh mát dợi. Kỹ Sư dúi bia tận tay các đồng chí cơ động, mấy đại ca làm phát nhĩ. Đồng chí cầm lái bầu, giờ này mức bia lạnh, nhất còn gì, thôi chầu.

Và ba đồng chí cơ động khệnh khạng bắn thêm một tràng máy ròn rã ấn tượng, chạy thẳng.

Trong mười phút, bọn Kỹ Sư khuôn được cả đầu mảnh Xa Nơ, cát-xét Sáp, quạt cây Na Xôn Nan, xúp-văng-tơ mác gì quên mẹ, cả mấy chai bia Ken mát dợi, xà bông Cầm Mây thơm phừng.. Sướng rụng rời. Tủ lạnh Mít Xu to quá điều vác được, Kỹ Sư sai thằng Thốc Dái chim to

đái mẹ một bãi tướng vào ngăn giữa. Xe máy CD90 khóa bánh điều cắt được, Kỹ Sư sai thằng Cứng Đít tay to bẻ mẹ hết đèn xi-nhan. Sướng tê tái.

Nhà Tôn sau vụ ulynx úp bát hủ của giang hồ thì lụn bại hàng chục năm điều gượng nổi, từ lâu đúi sang nghề bán bánh cuốn, con cháu thất học tang thương.

(4) Chiện nữa của Kỹ Sư

Chiện này rất tởm. Thôi để sau nhé.

(5)

Mụ Béo chửi, mẹ mày Kỹ Sư, uốn nhanh chị dọn hàng.

Kỹ Sư chửi, địt mẹ bà, bố mày đi quán khác.

Sinh Viên bầu, em chơi mấy, chiện anh duyên điều chịu.

Kỹ Sư bầu, mày có đông xiền không hả?

Sinh Viên giả nhời, tiền diệu thiếu mẹ, đi.

Hai thằng ngật ngưỡng chuồn.

Mụ Béo đốt mẫu báo Tiền Phong, hươ hươ theo đít Kỹ Sư, mồm rửa, con mẹ mày thằng hãm, cả tối đéo được đồng nào thằng hãm.

Trung Tướng bầu Mụ Béo, thằng này hay chứ, bà cho nó uống tôi giả tiền bà, chiện nó duyên điều chịu.

Mụ Béo giả nhời, nó bốc phét đấy, điên tình hai chục năm rồi, 27 Cầu Tôn là nhà vợ cũ nó chứ trộm cướp cái mẹ.

(@2006)

Ghi chú một vài thuật ngữ cổ:

- Đột vòm: Ăn trộm bằng cách đột nhập nhà người ta.
- Chầu: Đi khỏi (tiếng lóng thịnh hành 198x-199x).
- Xe Bô Giô: Xe đạp Peugeot nhập khẩu từ Pháp, tài sản lớn lao của một gia đình Lừa thời 197x-199x:
- Xe Dim: Xe máy Honda Dream nhập khẩu từ Thái Lan, rất phổ biến ở Xứ Lừa từ cuối 198x:
- Đầu màn hình Xa Nơ: Đầu máy video và tivi màu hiệu Sanyo, nhập khẩu Japan.
- Cát xét Sáp: Máy ghi âm băng từ hiệu Sharp, nhập khẩu Japan:
- Quạt cây Na Xôn Nan: Quạt đứng hiệu National, nhập khẩu Japan.
- Tủ lạnh Mít Xu: Tủ lạnh hiệu Mitsubishi, nhập khẩu Japan.
- Xe CD90: Xe máy nam hiệu Honda Benly, nhập khẩu Japan:
- Bia Ken Xanh: Bia chai nhập khẩu hiệu Heineken.
- Xà bông Cắm Mây: Xà bông nhập khẩu hiệu Camay, một mặt hàng xa xỉ thời 198x-199x.

COMMENTS